

הלכות נזירות פרק ג

א. סתם נזירות, שלוששים יום. כיצד: מי שאמר הריני נזיר, אין פחות משלושים יום; ואפלו אמר הריני נזיר נזירות גדולה עד מאוד הרבה הרבה הרי זה נזיר שלוששים יום, שהרי לא פרש זמן.

ב. פרש זמן פחות משלושים כגון שאמר הריני נזיר יום אחד, או עשרה ימים, או עשרים הרי זה נזיר שלוששים יום, שאין נזירות פחותה משלושים יום; ודבר זה, הלכה מפני הקבלה.

ג. פרש זמן יותר משלושים יום כגון שאמר אחד ושלושים, או ארבעים, או מאה יום, או מאה שנה הרי זה נזיר כזמן שפרש, לא פחות ולא יותר.

ד. האומר הריני נזיר שעה אחת, הרי זה נזיר שלוששים יום; אמר הריני נזיר שלוששים יום ושעה אחת הרי זה נזיר אחד ושלושים יום, שאין נזירין שעות.

ה. האומר הריני נזיר מכאן ועד מקום פלוני אם לא החזיק בדרך, הרי זה נזיר שלוששים יום בלבד: שלא נתפון זה אלא לנזירות גדולה, והרי לא פרש זמן. ואם החזיק בדרך אם היה מהלך פחות משלושים יום, הרי זה נזיר שלוששים יום; ואם היתה יתר משלושים יום, הרי זה נזיר נזירות אחת כמנין הימים.

ו. מי שאמר הריני נזיר שתי נזירות, או שלוש או ארבע הרי זה נזיר כמנין שאמר, כל נזירות מהן שלוששים יום; ובסוף כל שלוששים ושלושים, מגלח ומביא קרבנותיו ומתחיל למנות נזירות שניה. אפלו אמר הריני נזיר מאה אלף נזירות, שאי אפשר שיחיה בזמן הזה הרי זה מונה אחת אחת עד שימות, או עד שישלם מנין נזירותיו.

ז. האומר הריני נזיר כמנין ימות השנה מונה נזירותיו, כמנין ימות השנה: אם פרש שנת החמה מונה שלוש מאות וחמש וששים נזירות, כל אחת מהן שלוששים יום; ואם פרש שנת הלכנה, מונה שלוש מאות וארבע וחמשים נזירות. ואם סתם, מונה שלוש מאות וארבע וחמשים נזירות.

ח. שהרי בארנו שבכל הנדרים, הולכין אחר לשון בני אדם, ורב שני החמה שלוש מאות חמשה וששים יום מונין לה, ורב שני לבנה שלוש מאות ארבע וחמשים יום מונין לה; ואין קורין כל העם שנה סתם, אלא לשנת הלכנה.

ט. האומר הריני נזיר אחת ומחצה, הרי זה נזיר שתי נזירות; אמר הריני נזיר ויום אחד, או הריני נזיר ושעה אחת הרי זה נזיר שתיים; אמר הריני נזיר, ואחת הרי זה נזיר שתיים; הריני נזיר, ואחת, ועוד הרי זה נזיר שלוש נזירות; הריני נזיר, ואחת, ועוד, ושוב הרי זה נזיר ארבע נזירות; הריני נזיר שלוששים יום, ויום אחד הרי זה נזיר נזירות אחת, שלשלושים ואחד יום.

י. מי שהיו שתי פתי עדים מעידין אותו אלו מעידין שנזר שתיים, ואלו מעידין שנזר חמש הרי זה נזיר שתיים: שבכלל חמש שתיים, והרי כלן העידו בשתיים.

יא. מי שנזר שתי נזירות, בין שנזר שתייהן בבת אחת, בין

שָׁנָדָר זֶה אַחֵר זֶה, כְּגוֹן שֶׁאָמַר הָרִינִי נָזִיר הַיּוֹם הָרִינִי נָזִיר הַיּוֹם, וּמָנָה אֶת הָרֵאשׁוֹנָה וְהַפְּרִישׁ קֶרֶבֶן, וְאַחֵר כֶּךָ נִשְׁאֵל עַל זֹאת הָרֵאשׁוֹנָה וְהַתִּיר נִדְרוֹ עָלֶתָה לּוֹ רֵאשׁוֹנָה בְּשָׁנֶיהָ, וּמִכִּיָּא זֶה הַקֶּרֶבֶן וְנִפְטָר. וְאִפְּלוּ הִבִּיא כִּפְּרָתוֹ, וְאִפְּלוּ גִלַּח שְׁעָרוֹ וְאַחֵר כֶּךָ נִשְׁאֵל עָלֶיהָ עָלֶתָה לּוֹ רֵאשׁוֹנָה בְּשָׁנֶיהָ: שֶׁהָרִי אֵין הַשְּׁנִיָּה חָלָה אֲלֵא אַחֵר הָרֵאשׁוֹנָה, וְהָרֵאשׁוֹנָה אֵינָה כִּיּוֹן שֶׁהַתִּירָהּ, כָּאֵלוּ אֵינָה מַעֲיָקָרָהּ.

יב. מִי שֶׁאָמַר הָרִינִי נָזִיר לְעוֹלָם, אוֹ הָרִינִי נָזִיר כָּל יְמֵי חַיֵּי הָרִי זֶה נָזִיר עוֹלָם; וְאִם אָמַר הָרִינִי נָזִיר אֶלְף שָׁנָה הָרִי זֶה נָזִיר לְזִמָּן קָצוֹב, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִי אִפְשָׁר שְׂיַחֲיָה הָאָדָם אֶלְף שָׁנָה. וּמָה בֵּין נָזִיר עוֹלָם לְנָזִיר לְזִמָּן קָצוֹב: שֶׁהַנָּזִיר לְזִמָּן קָצוֹב אֲסוּר לְגִלַּח עַד סוֹף יְמֵי נִדְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר "כָּל-יְמֵי נִדְרִי נִדְרוֹ, תֵּעָר לֹא-יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁוֹ: עַד-מְלֹאת הַיָּמִים" (במדבר ו,ה). וְנָזִיר עוֹלָם אִם הַכֹּבֵיד שְׁעָרוֹ מִקֵּל בְּתֵעָר מִשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ לְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ, וּמִכִּיָּא קֶרֶבֶנוֹתָיו שְׁלוֹשׁ בְּהִמּוֹת כְּשִׁיגִלַּח: שֶׁנֶּאֱמָר "וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים לְיָמִים אֲשֶׁר יִגְלַח, כִּי-כָבֵד עָלָיו וְגִלְחוֹ" (שמואל ב יד,כו), וְאִבְשָׁלוֹם נָזִיר עוֹלָם הָיָה. וְדָבָר זֶה, הִלְכָה מִפִּי הַקֶּבֶלָה. וְנָזִיר עוֹלָם שֶׁנִּשְׁמָא הָרִי זֶה מִכִּיָּא קֶרֶבֶן טַמְאָה וּמִגִּלַּח תִּגְלַחַת טַמְאָה, כִּמוֹ נָזִיר לְזִמָּן קָצוֹב.

יג. שֶׁמִּשְׁוֹן לֹא הָיָה נָזִיר גָּמוּר שֶׁהָרִי לֹא נִדְרַת בְּנָזִיר, אֲלֵא הַמִּלְאָךְ הַפְּרִישׁוֹ מִן הַטַּמְאָה; וְכִיצַד הָיָה דִּינוֹ הָיָה אֲסוּר בֵּינָן וְאֲסוּר בְּתִגְלַחַת, וּמִתֵּר הָיָה לְהַטְמִיא לַמֵּתִים. וְדָבָר זֶה, הִלְכָה מִפִּי הַקֶּבֶלָה.

יד. לְפִיכָךְ מִי שֶׁאָמַר הָרִינִי נָזִיר כְּשֶׁמִּשְׁוֹן הָרִי זֶה נָזִיר מִן הַיּוֹן וּמִן הַתִּגְלַחַת לְעוֹלָם, וְאֵינוֹ מִגִּלַּח כָּל שָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ כְּשֶׁאָר נָזִירֵי עוֹלָם, וּמִתֵּר לְהַטְמִיא לַמֵּתִים. וְאִם אָמַר לֹא נִתְּפֹנְתִי אֲלֵא לְאִישׁ אַחֵר שֶׁשָּׁמֹו שֶׁמִּשְׁוֹן, אֵינוֹ נָזִיר. וּמִי שֶׁנִּדְרַת נָזִיר כְּשֶׁמִּשְׁוֹן אֵינוֹ יָכוֹל לְהִשְׁאֵל עַל נִדְרוֹ, שֶׁנִּזְדִּירוֹת שֶׁמִּשְׁוֹן לְעוֹלָם הָיְתָה.

טו. הָאוֹמֵר הָרִינִי נָזִיר כְּשֶׁמִּשְׁוֹן בֵּין מְנוּחַ, כְּבַעַל דְּלִילָה, כְּמִי שֶׁעָקַר דְּלִתּוֹת עֲזָה, כְּמִי שֶׁנִּקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו הָרִי זֶה נָזִיר בְּנִזְדִּירוֹת שֶׁמִּשְׁוֹן, אֵף עַל פִּי שֶׁאִפְשָׁר שֶׁנַּעֲשִׂי מַעֲשִׂים אֵלוֹ לְאִישׁ אַחֵר.

טז. שְׁמוּאֵל הָרַמְתִּי, נָזִיר עוֹלָם הָיָה; לְפִיכָךְ הָאוֹמֵר הָרִינִי כְּשֶׁמִּשְׁוֹן הָרַמְתִּי, כְּבֵן חֲנָה, כְּבֵן אֶלְקָנָה, כְּמִי שֶׁשִּׁסָּף אֶת אֲגַג בְּגִלְגָּל, וְכִיּוֹצֵא בָּאֵלוֹ הָרִי זֶה נָזִיר עוֹלָם, וְאֵין אוֹמְרִין שֶׁמָּא לְאִישׁ אַחֵר שֶׁמַּעֲשִׂי כָּאֵלָה נִתְּפֹן.

יז. הָאוֹמֵר הָרִינִי נָזִיר מְלֹא הַבַּיִת, אוֹ מְלֹא הַקֶּפֶה בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ: אִם אָמַר לֹא הָיָה בְּדַעְתִּי שֶׁאֵהִיָּה נָזִיר כָּל יְמֵי, וְלֹא נִתְּפֹנְתִי אֲלֵא לְהָאֲרִיךְ זִמָּן הַנִּזְדִּירוֹת זִמָּן מְרַבָּה הָרִי זֶה נָזִיר שְׁלוֹשִׁים יוֹם בְּלִבָּד. וְאִם אָמַר סֵתָם נִדְרָתִי רוֹאִין אֶת הַקֶּפֶה כָּאֵלוֹ הִיא מְלֵאָה חֲרָדֵל, וְהָיָה נָזִיר כָּל יְמָיו; וַיֵּשׁ לוֹ לְגִלַּח מִשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ לְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ, וַיִּכִּיא קֶרֶבֶנוֹתָיו כְּשֶׁאָר נָזִירֵי עוֹלָם.

יח. הָאוֹמֵר הָרִינִי נָזִיר כְּשֶׁעָר רֹאשִׁי, אוֹ כְּעַפְר הָאָרֶץ, אוֹ כְּחוֹל הַיָּם הָרִי זֶה כְּמִי שֶׁאָמַר הָרִי עָלִי נִזְדִּירוֹת כְּמִנָּן שְׁעָר רֹאשִׁי, אוֹ כְּמִנָּן עַפְר הָאָרֶץ, אוֹ כְּמִנָּן חוֹל הַיָּם. לְפִיכָךְ יִגְלַח כָּל שְׁלוֹשִׁים יוֹם, וַיִּתְּחִיל לְמִנּוֹת נִזְדִּירוֹת שְׁנִיָּה שְׁלוֹשִׁים יוֹם וַיִּגְלַח; וְכֵן עַד שְׂיָמוּת.

יט. ובְּכָל תַּגְלַחַת וְתַגְלַחַת אֵינוֹ שׁוֹתֶה בֵּינָן, וְלֹא מִטֵּמֵּא לַמֵּתִים ;
וְאִם שָׁתָה אוֹ נִטְמָא, אֶפְלוּ בַּיּוֹם הַתַּגְלַחַת הָרִי זֶה לוֹקָה.

כ. הָאוֹמֵר הָרִינִי נָזִיר אִם אָכַל כָּכָר זֶה, הָרִינִי נָזִיר אִם אָכְלָנָה,
הָרִינִי נָזִיר אִם אָכְלָנָה, וְאָכְלָה הָרִי זֶה חַיֵּב בְּנִזְיֹרוֹת כְּמִנְיָן
שָׁאֵמֵר ; וּמוֹנָה אַחַת אַחֵר אַחַת, כָּל אַחַת מֵהֶן שְׁלוֹשִׁים יוֹם,
וּמְגִלָּח בְּסוֹף כָּל שְׁלוֹשִׁים, וּמֵבִיא קֶרְבָּנוֹתָיו.